

SUB NOMINE SPONSI ad SPONSAM.

CATHARINA meæ requies suauissima vitæ
 Quæ mihi non falso corde fauere studes,
 Me tuus vnus amor rediuuis ignibus vrit
 Assidue torquet me tuus vnus amor.
 In mea (si nescis) vehementer corpora sauit
 Te quia nequaquam dissimulanter amo.
 Non tamen aut oculi pulchri, flauiq; capilli
 Aut Cypriam referunt quæ tua membra Deam,
 Sed castæ splendor mentis, moresq; pudici
 Me cogunt animum semper amare tuum.
 Mox igitur castum castis amplexibus ignem
 Restingue, aut citius trudar ad Antipodas.

SUB NOMINE SPONSÆ ad SPONSVM.

BARTHOLOMAEÆ tuam quid habet miratio
 mentem
 Quod tua luctificum pectora vulnus alunt?
 En quoq; me simili flamma Cytheræus ales
 Et dirâ torret corpora nostra face.
 Scilicet hoc metuens si nullum ego vulnus haberem
 Eius vt in quenquam non rata tela forent.
 Non tamen ipse pater Podalirius alter in arte
 Sit licet, hæc medicâ vulnera sanetope.
 Sed tua cum coniungam, propria atq; dicabor,
 Tunc demum accipiam dulce refrigerium.
 Quid verat ergo pares nos ne simus? Huc ades atq; vt
 Sim medicina tibi, sis medicina mihi.

Henricus Coppius Blanckenhainensis,

FINIS.